

Sygn. akt IV Cz 297/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Jaroszewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **B. W. i M. W. (1)**

przeciwko **M. W. (2)**

o alimenty

na skutek zażalenia powoda M. W. (1)

na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt III RC 167/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy w Słupsku oddalił wniosek powodów B. W. i M. W. (1) o ustanowienie dla nich pełnomocnika z urzędu.

W uzasadnieniu wskazał, że o ile powodowie bezsprzecznie nie posiadają środków umożliwiających im ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika z wyboru, to jednakże okoliczność, iż przedmiotem niniejsze sprawy nie są zawile problemy prawne, a jedynie ocena stanu faktycznego, nie daje podstaw do uznania, że ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika procesowego dla powodów nie jest konieczne. Zaznaczył przy tym, że oboje powodowie - zgodnie z art. 5 k.p.c. - mogą liczyć na udzielenie przez Sąd szczegółowych pouczeń związanych z podejmowanymi czynnościami procesowymi. Sąd Rejonowy podkreślił również, że M. W. (1), który występuje w niniejszej sprawie, jako pełnomocnik swojej żony B. W., nie jest osobą nieporadną i mimo braku wykształcenia prawniczego, w sposób zrozumiały i właściwy formułuje żądania i wnioski, aktywnie uczestnicząc w postępowaniu.

Powód M. W. (1) zaskarżył powyższe postanowienie zażaleniem, domagając się jego zmiany, poprzez uwzględnienie wniosku o przyznanie pomocy prawnej z urzędu. Wskazał przy tym, że jego zły stan emocjonalny i znerwicowanie sprawiają, że na skutek mało precyzyjnego wyrażania myśli jest czasami źle rozumiany. Fakt z kolei, że pozwana korzysta z pomocy adwokata daje jej przewagę procesową.

W dniu 14 marca 2013 roku powódka B. W. cofnęła pełnomocnictwo procesowe udzielone swojemu mężowi M. W. (1).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 117 § 5 k.p.c., sąd uwzględni wniosek strony o ustanowienie dla niej adwokata lub radcy prawnego z urzędu jeżeli uzna, że udział adwokata lub radcy prawnego jest w danej sprawie potrzebny.

Art. 117 § 5 k.p.c. nakazuje sądowi uwzględnić wniosek strony o ustanowienie pełnomocnika z urzędu tylko, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w danej sprawie można uznać za potrzebny. Potrzeba udzielenia profesjonalnej pomocy prawnej stronie zachodzi przede wszystkim w sytuacji, gdy strona ta jest nieporadna, przez co należy rozumieć sytuację, w której strona nie potrafi w zrozumiałym i poprawnym sposób przedstawić swojego stanowiska procesowego oraz nie ma podstawowej orientacji w regułach rządzących procesem cywilnym, w związku z czym nie można zasadnie oczekiwać, iż pouczenia sądu udzielane w trybie art. 5 k.p.c. będą wystarczające dla zapewnienia tej stronie odpowiedniej wiedzy o możliwych i celowych czynnościach procesowych. O potrzebie przyznania pełnomocnika z urzędu można też mówić wtedy, gdy strona wprawdzie nie jest nieporadna, jednakże sprawa ma na tyle skomplikowany pod względem prawnym lub faktycznym charakter, że jej właściwe prowadzenie wymaga pogłębionej wiedzy prawniczej. Wreszcie, potrzeba ustanowienia pełnomocnika z urzędu istnieje wtedy, gdy strona (np. ze względu na chorobę) nie jest w stanie samodzielnie prowadzić sprawy, w szczególności stawiać się na kolejne terminy rozpraw. Sama obawa strony przed samodzielnym udziałem w procesie cywilnym wynikająca z nieposiadania pogłębionej wiedzy prawniczej nie może stanowić wystarczającej podstawy do przyznania stronie pełnomocnika z urzędu (uzasadnienie postanowienia Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 4 września 2012 r., I ACz 1228/12 – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex Omega).

W podobnym tonie wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Rzeszowie (uzasadnienie postanowienia z dnia 12 października 2012 r., I ACz 672/12 – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex Omega), stwierdzając, że samo subiektywne przekonanie wnioskodawcy, że nie poradzi sobie w samodzielnym wytoczeniu i prowadzeniu procesu nie uzasadnia uwzględnienia jego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle ustalonych w sprawie okoliczności wniosek powoda M. W. (1) o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego z urzędu nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom powoda dotyczącym jego rzekomej nieporadności w procesie i mało precyzyjnego wyrażania myśli stwierdzić należy, że analiza akt sprawy, a w szczególności składanych przez M. W. (1) pism procesowych oraz zaprotokołowanych wypowiedzi prowadzi do zgola odmiennych wniosków. Przejrzystość formułowanych żądań i wniosków, liczba składanych pism i podejmowanych czynności procesowych wskazuje, iż powód wykazuje się zaradnością i sprawnością w uzewnętrznianiu swoich przemyśleń i podejmowaniu działań mających na celu ochronę jego praw. Zdaniem Sądu jest to umiejętność wystarczająca do tego, by powód mógł w niniejszej sprawie skutecznie dochodzić ochrony swoich interesów.

W ocenie Sądu przedmiotowa sprawa nie jest skomplikowana, a powód – jako strona działająca bez adwokata lub radcy prawnego – będzie mógł otrzymać od Sądu wszelkie niezbędne pouczenia co do czynności procesowych (art. 5 k.p.c.).

Odnosząc się z kolei do obaw powoda dotyczących działania w niniejszym procesie bez pomocy kwalifikowanego pełnomocnika procesowego należy stwierdzić, że są one nieuzasadnione. Każde postępowanie przed Sądem wiąże się w jakimś stopniu ze stresem i obawami stron biorących w nim udział, że nie będą w stanie w sposób prawidłowy spełnić swoich procesowych obowiązków. Z reguły obawy takie okazują się być niczym nieuzasadnione. W praktyce bowiem bardzo rzadko zdarza się, aby strona nie mogła uczestniczyć w procesie samodzielnie. Pewne wątpliwości odczuwane przez powoda, iż bez pomocy adwokata, nie zdoła skutecznie prowadzić postępowania, są w ocenie Sądu - poza jej subiektywnym odczuciem - bezzasadne.

W tej sytuacji zbędnym wydaje się ustanowienie dla powoda kwalifikowanego pełnomocnika procesowego z urzędu.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.